

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 09 sierpnia 2022 r.

Znak sprawy: DGM-6.054.4.2022

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Gawłowskiego na 38. posiedzeniu Senatu RP w dniu 17 marca 2022 r., niniejszym - w porozumieniu z Ministrem Klimatu i Środowiska, Ministrem Aktywów Państwowych oraz Ministrem Rozwoju i Technologii – przedstawiam stosowne informacje.

Rozwój energetyki odnawialnej, w tym m.in. morskiej energetyki wiatrowej, znajduje się w centrum zainteresowania Rządu RP, który przykłada ogromną wagę do bezpieczeństwa energetycznego kraju przy jednoczesnym, pełnym poszanowaniu wymogów środowiskowych. Działania w tym zakresie podejmowane są przez wiele organów, które razem współpracują na rzecz osiągnięcia wszystkich wyznaczonych celów w tej dziedzinie. Mianowicie, mowa m.in. o Ministrze Klimatu i Środowiska, Ministrze Aktywów Państwowych, Ministrze Rozwoju i Technologii oraz Ministrze Infrastruktury.

Transformacja polskiego sektora elektroenergetycznego to przede wszystkim jego ukierunkowanie na rozwój energetyki niskoemisyjnej oraz odnawialnych źródeł energii, w tym budowa morskich farm wiatrowych na Morzu Bałtyckim. Zgodnie z przyjętą w 2021 r. „Polityką energetyczną Polski do 2040 r.”, moc zainstalowana morskich farmach wiatrowych osiągnie ok. 5,9 GW w 2030 r. oraz do 11 GW w 2040 r.

W tym miejscu wskazać należy, iż ponad 60% inwestycji w sektor morskiej energetyki wiatrowej w perspektywie 2030 r. zrealizują spółki z udziałem Skarbu Państwa. Z 5,9 GW mocy w I fazie rozwoju sektora morskiej energetyki wiatrowej w perspektywie 2030 r., ok. 3,7 GW mocy zrealizują spółki nadzorowane przez Ministra Aktywów Państwowych (dwa projekty PGE oraz jeden projekt PKN Orlen).

Grupa PGE konsekwentnie realizuje trzy projekty: Baltica 1, Baltica 2 i Baltica 3. W ramach projektów I fazy rozwoju sektora morskiej energetyki wiatrowej, projekty Baltica 2 oraz Baltica 3 (łącznie 2,5 GW) prowadzone są w formule *joint venture* we współpracy z duńską Spółką Ørsted. Faza I rozwoju tych projektów obejmuje przygotowanie, budowę oraz eksploatację morskich elektrowni wiatrowych o maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie ok. 2,5 GW wraz z infrastrukturą przyłączeniową do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE). Łącznie z projektem Baltica 1, który realizowany będzie na dalszym etapie, aktualnie realizowane przez Grupę Kapitałową PGE projekty morskich farm wiatrowych mają moc ok. 3,5 GW.

W ramach projektów I fazy, Grupa PKN ORLEN konsekwentnie realizuje projekt Baltic Power. Jest on prowadzony w formule *joint venture* we współpracy PKN ORLEN z Northland Power i obejmuje przygotowanie, budowę oraz eksploatację morskiej elektrowni wiatrowej o maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie 1,2 GW wraz z infrastrukturą przyłączeniową do KSE.

Z inicjatywy Ministra Klimatu i Środowiska przygotowane zostały ramy prawne pozwalające inwestorom na udział i uzyskanie wsparcia w tzw. I fazie systemu wsparcia dla morskiej energetyki wiatrowej. Jego uruchomienie było możliwe dzięki wejściu w życie ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, uchwalonej przez Sejm RP 17 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050), (dalej: ustawa „offshore wind”), oraz wydaniu przez MKiŚ rozporządzenia z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie ceny maksymalnej za energię elektryczną wytworzoną w morskiej farmie wiatrowej i wprowadzoną do sieci

w złotych za 1 MWh, będącej podstawą rozliczenia prawa do pokrycia ujemnego salda (Dz. U. poz. 587), w którym określono cenę maksymalną na poziomie 319,6 zł / MWh.

W maju 2021 r. Komisja Europejska zatwierdziła, zgodnie z unijnymi zasadami pomocy publicznej, polski program wsparcia morskiej energetyki wiatrowej. Komisja Europejska uznała tym samym, że pomoc jest konieczna i wywołuje efekt zachęty, ponieważ projekty dotyczące morskiej energetyki wiatrowej nie zostałyby zrealizowane bez wsparcia publicznego. Decyzja KE zakończyła ponad roczny proces prenotyfikacji i intensywnych kontaktów z Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji (DG COMP) oraz Dyrekcją Generalną ds. Energii (DG ENER) Komisji Europejskiej. Przyjęty w ustawie „offshore wind” model wsparcia morskich farm wiatrowych opiera się na wypróbowanej w polskich realiach gospodarczych koncepcji dwustronnego kontraktu różnicowego (*ang. contract for difference, CfD*). Ustawa „offshore wind” uprościła proces inwestycyjny w kontekście postępowań administracyjnych.

Wraz z ustawą „offshore wind” Ministerstwo Klimatu i Środowiska opracowało szereg rozporządzeń stanowiących akty wykonawcze do ustawy. Oprócz rozporządzenia określającego cenę maksymalną dla I fazy systemu wsparcia należy wymienić rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 2021 r. w sprawie opłaty koncesyjnej (Dz. U. poz. 1938), zawierające regulacje niezbędne do obliczenia i pobrania opłaty koncesyjnej w przypadku wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, oraz rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wzoru sprawozdań dotyczących realizacji planu łańcucha dostaw materiałów i usług (Dz. U. poz. 2385). Wzór sprawozdań będzie stosowany przez wytwórców, którzy będą realizowali projekty morskich farm wiatrowych w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej w ramach pierwszej i drugiej fazy systemu wsparcia. Sprawozdania mają na celu zwiększenie tzw. „*local content*”, tj. polskiego wkładu w całym łańcuchu wartości związanym z budową i obsługą morskich farm wiatrowych. Ponadto, w dniu 29 czerwca 2022 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 25 maja 2022 r. w sprawie wymagań technicznych dla elementów zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy oraz dla elementów stacji elektroenergetycznych zlokalizowanych na morzu (Dz. U. poz. 1257). Zaproponowane w rozporządzeniu rozwiązania mają na celu zapewnienie na etapie budowy, eksploatacji i likwidacji urządzenia, warunków do tego, aby urządzenia służące wyprowadzeniu mocy z morskich farm wiatrowych spełniały wymagania związane z bezpieczeństwem konstrukcji i budowy (w zakresie wytrzymałości, nośności i stateczności), bezpieczeństwem pożarowym, bezpieczeństwem użytkowania, ochroną środowiska oraz warunkami użytkowymi odpowiednimi do przeznaczenia różnych typów urządzeń i konstrukcji lub instalacji wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej.

Ponadto, aktualnie podejmowane są prace nad opracowaniem projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie rodzajów przepływów pieniężnych i szczegółowego sposobu kalkulacji ceny skorygowanej. W dniu 5 lipca 2022 r. projekt został przekazany na etap uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych.

Z ustawy „offshore wind”, zmieniającej m.in. ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim oraz ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, wynikają również inne rozporządzenia wykonawcze, będące w gestii Ministra Infrastruktury. W grudniu 2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 listopada 2021 r. w sprawie oceny wniosków w postępowaniu rozstrzygającym (Dz. U. poz. 2203), zaś w styczniu 2022 r. weszły w życie: rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie planu ratowniczego oraz planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń dla morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń (Dz. U. poz. 2391) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie ekspertyzy nawigacyjnej i ekspertyz technicznych dla morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń (Dz. U. poz. 2380). Ponadto, trwa procedura legislacyjna projektu rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie szczegółowego zakresu ekspertyz dotyczących wpływu morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy na systemy obronności państwa i ochrony granicy państwowej na morzu. Wymienione wykonawcze akty prawne są niezbędne do uruchomienia inwestycji morskich farm wiatrowych na Morzu Bałtyckim.

Potwierdzeniem zaangażowania strony rządowej w rozwój morskiej energetyki wiatrowej było także podpisanie z inicjatywy Ministra Klimatu w dniu 1 lipca 2020 r. listu intencyjnego o współpracy w zakresie rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce, a następnie opracowanie i podpisanie w dniu 15 września 2021 r. Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce, (dalej: Porozumienie). Porozumienie zostało zawarte z inicjatywy Pana Ireneusza Zyski - Pełnomocnika Rządu ds. OZE, Sekretarza Stanu w MKiŚ, a jego stronami są przedstawiciele administracji rządowej oraz sektora morskiej energetyki wiatrowej, w tym przemysłu, usług, nauki i organizacji otoczenia biznesu. Na dzień 7 lipca

2022 r. stroną Porozumienia były 234 podmioty. Do Ministerstwa Klimatu i Środowiska regularnie wpływają kolejne zgłoszenia interesariuszy sektora morskiej energetyki wiatrowej.

Celem Porozumienia jest wspieranie rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce oraz maksymalizacja tzw. „*local content*”, tj. polskiego wkładu, rozumianego jako udział polskich przedsiębiorców z wykorzystaniem krajowych technologii w łańcuchu dostaw dla morskich farm wiatrowych, powstających w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej. Porozumienie zakłada osiągnięcie „*local content*” na poziomie (1) nie niższym niż 20-30% łącznej wartości w fazie przedrealizacyjnej, instalacyjnej i eksploatacyjnej dla projektów morskich farm wiatrowych (MFW) realizowanych w ramach pierwszej, przedaukcyjnej fazy systemu wsparcia, (2) co najmniej 45% łącznej wartości w fazie przedrealizacyjnej, instalacyjnej i eksploatacyjnej dla projektów MFW realizowanych do roku 2030 włącznie w ramach drugiej, aukcyjnej fazy systemu wsparcia, oraz (3) co najmniej 50% łącznej wartości w fazie przedrealizacyjnej, instalacyjnej i eksploatacyjnej dla projektów MFW realizowanych po roku 2030. Pozostałe cele Porozumienia obejmują m.in. czynniki i poziomy zatrudnienia bezpośredniego i pośredniego, zapewnienie oferty szkoleniowo-edukacyjnej umożliwiającej przygotowanie kadr dla sektora morskiej energetyki wiatrowej, a także realizację w polskich portach morskich zaplecza do realizacji projektów morskich farm wiatrowych.

W dniu 15 marca 2022 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Koordynacyjnej ds. Morskiej Energetyki Wiatrowej, powołanej przez Panią Annę Moskwę – Ministra Klimatu i Środowiska. Rada ma za zadanie koordynację działań zmierzających do realizacji Porozumienia, tj. monitorowanie realizacji celów strategicznych oraz poziomu „*local content*” osiąganego przez inwestorów i podmioty uczestniczące w łańcuchu dostaw dla morskiej energetyki wiatrowej. W skład Rady Koordynacyjnej powołano 34 członków, reprezentujących strony Porozumienia. Podczas posiedzenia Rady Koordynacyjnej powołano grupy robocze w takich obszarach jak: rozwój kadr i system kształcenia, badania i rozwój, rozwój polskiego przemysłu i udział polskich przedsiębiorstw (z eksportem), logistyka zaplecza portowego i wpływ na regiony nadmorskie, edukacja społeczna oraz współpraca interesariuszy i otoczenie regulacyjne. Podczas drugiego posiedzenia Rady, które odbyło się 13 kwietnia 2022 r., powołano koordynatorów grup roboczych, natomiast podczas trzeciego posiedzenia, które odbyło się 1 czerwca 2022 r. przyjęto plany działania grup roboczych.

Na uwagę zasługuje także fakt, że projekt ustawy o zmianie ustawy z 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych został przyjęty Radę Ministrów w dniu 5 lipca 2022 r.

Jak wskazano na wstępie niniejszego pisma, w działania na rzecz rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce zaangażowane jest także Ministerstwo Infrastruktury. Ministerstwo aktywnie uczestniczy w rozwoju polskiego sektora offshore wind, niezmiennie stojąc na stanowisku, że odpowiednio przygotowane polskie porty morskie powinny być tzw. „portami pierwszego wyboru” do obsługi instalacyjnej i serwisowej projektów morskich farm wiatrowych, jakie planowane są w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej na Bałtyku.

Poprzez szerokie włączenie polskich portów morskich w projekt polskiego offshore wind uda się realnie zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne państwa przy pełnym poszanowaniu wymogów środowiskowych, a także - co równie istotne - zapewnić sprawny i skuteczny rozwój nowego sektora gospodarki z możliwie największym udziałem podmiotów krajowego łańcucha dostaw (tzw. „*local content*”) – na czym skorzysta cały system społeczno-gospodarczy Polski.

W dniu 11 lutego 2022 r., Minister Aktywów Państwowych wystąpił do Ministra Infrastruktury z wnioskiem o zmianę uchwały Rady Ministrów nr 104/2021 z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie terminala instalacyjnego dla morskich farm wiatrowych (RM-06111-82-21), zmierzającą do uznania Portu Gdańsk jako lokalizacji terminala instalacyjnego, który ma powstać w nowym terminie - tj. do dnia 1 czerwca 2025 r. Uzasadnieniem wniosku o zmianę uchwały, jak wskazał Minister Aktywów Państwowych, były uzgodnienia poczynione przez spółki objęte nadzorem właścicielskim Ministra Aktywów Państwowych, odpowiedzialne za realizację ponad 60% planowanych w Polsce inwestycji offshore wind, tj. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. i PKN ORLEN S.A., ich spółki zależne oraz pośrednio nadzorowane przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, co do wskazania portu zewnętrznego w Gdańsku, jako portu spełniającego wszystkie kryteria inwestorów branżowych i pozwalającego na terminową realizację I fazy rozwoju sektora morskiej energetyki wiatrowej w Polsce.

W związku z powyższym, z inicjatywy Ministerstwa Infrastruktury, Rada Ministrów w dniu 1 marca 2022 r. przyjęła uchwałę nr 38/2022 zmieniającą uchwałę w sprawie terminala instalacyjnego dla morskich farm wiatrowych (RM-06111-27-22), która wskazuje morski Port Gdańsk, jako lokalizację terminala instalacyjnego, przeznaczonego dla potrzeb organizacji procesu budowy i obsługi morskich farm wiatrowych na Bałtyku. Zważywszy na wejście w życie uchwały oraz upoważnienie przez RM ministra właściwego ds. gospodarki

morskiej do monitorowania postępu prac na rzecz sprawnego wybudowania i wyposażenia terminala instalacyjnego, Ministerstwo Infrastruktury proceduje projekt zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie Komitetu Sterującego dla Terminala Instalacyjnego dla Morskich Farm Wiatrowych w Morskim Porcie Gdańsk. Powoływany przedmiotowym zarządzeniem Komitet Sterujący będzie miał na celu monitorowanie działań podmiotów zaangażowanych w proces budowy terminala instalacyjnego dla morskich farm wiatrowych w morskim Porcie Gdańsk oraz opracowywanie propozycji działań w zakresie przedmiotowej inwestycji. Komitet przyczyni się do sprawnej i skutecznej realizacji ww. inwestycji – dzięki czemu uda się wygenerować wiele pozytywnych efektów gospodarczych, społecznych, środowiskowych, a także związanych z tworzeniem bezpieczeństwa energetycznego państwa. W dniu 7 kwietnia 2022 r. ww. projekt zarządzenia wniesiony został przez MI do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Przy piśmie z dnia 4 maja 2022 r. (znak: DKPL.WK.06121.1.10.2022.JS(28); KRM-06121-10-22), Sekretarz SKRM poinformował o przyjęciu projektu w trybie obiegowym. W dniu 27 maja 2022 r. projekt został skierowany przez MI do podpisu przez Prezesa Rady Ministrów.

Potwierdzeniem aktywności Ministerstwa Infrastruktury w analizowanym obszarze jest także zabezpieczanie potrzebnych środków finansowych na inwestycje. Ministerstwo Infrastruktury, a wcześniej Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, od samego początku uczestnictwa w prowadzonych i koordynowanych przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej pracach nad Krajowym Planem Odbudowy (KPO) opowiadało się za tym, aby wsparciem z ww. planu objętych zostało możliwie najwięcej podmiotów całego sektora morskiego w Polsce, w tym także portów morskich – z myślą m.in. o ich infrastrukturalnym dostosowaniu do obsługi instalacyjnej i serwisowej morskich farm wiatrowych. Współpraca w przedmiotowym obszarze prowadzona była przez wiele organów.

Z inicjatywy Ministra Klimatu i Środowiska, w KPO zawarto inwestycje budowy terminala instalacyjnego oraz przebudowy portów serwisowych w Łebie i Ustce, które zostaną dostosowane do obsługi morskich farm wiatrowych. Na przedmiotowe działanie, którego zakres czasowy sięga do III kw. 2026 r., przyjęto wydatkowanie na poziomie 437 mln EUR (całe działanie „B.2.2.3. Budowa infrastruktury terminalowej offshore”, które kompleksowo odnosi się do rozwoju funkcji instalacyjnej i serwisowej offshore wind w polskich portach morskich).

Niezależnie od powyższego, szczególnego podkreślenia wymaga to, że rozwoju sektora offshore wind – w tym także w obszarze zaplecza portowego offshore wind (instalacyjnego, jak i serwisowego) – nie należy wiązać wyłącznie z działaniami po stronie rządowej, czy ministerialnej. Kluczową rolę w tym procesie odgrywają podmioty branżowe, w tym deweloperzy morskich farm wiatrowych oraz operatorzy terminali. To właśnie oni budują i eksploatują morskie farmy wiatrowe oraz operują na komponentach turbin. W tym celu wykorzystują dedykowaną infrastrukturę w portach – swoją działalnością biznesową bezpośrednio kształtując warunki niezbędne do przygotowania odpowiedniego zaplecza pod offshore wind w konkretnej lokalizacji i porcie.

Potwierdzają to przykłady zarówno z zagranicy, jak i z kraju – gdzie poszczególne porty morskie dostosowywane są do potrzeb obsługi instalacyjnej i serwisowej morskich farm wiatrowych, przy aktywnym zaangażowaniu – w tym finansowym – korzystających z nich deweloperów oraz operatorów. W takim też kierunku, zgodnie z powyższym modelem – rozwijane są polskie porty morskie. Wskazuje na to także ww. porozumienie biznesowe, jakie zawarte zostało pomiędzy podmiotami branżowymi offshore wind na rzecz przygotowania portu instalacyjnego w Porcie Gdańsk. Przywołany w treści oświadczenia rok 2025, jako termin zakończenia przedmiotowej inwestycji, nie został narzucony przez stronę rządową – tylko wynika z faktycznych ustaleń, jakie poczynione zostały pomiędzy podmiotami rynkowymi.

Przedstawione wyżej informacje dowodzą o wysokiej aktywności na rzecz rozwoju energetyki odnawialnej w Polsce, w tym m.in. morskiej energetyki wiatrowej, która determinuje szereg działań legislacyjnych, organizacyjnych, jak również inwestycyjnych. Z powodzeniem są one podejmowane przez stronę rządową.

Z poważaniem,

Z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Dokument podpisany elektronicznie przez:

Marek Gróbarczyk

Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

- Minister Klimatu i Środowiska
- Minister Aktywów Państwowych
- Minister Rozwoju i Technologii
- Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM